

MEDITATIE

De verborgen schat

Het Koninkrijk der hemelen is ook gelijk aan een schat, in de akker verborgen, die iemand vond en verborg; en van blijdschap daarover gaat hij heen en verkoopt alles wat hij heeft, en koopt die akker.

(Mattheüs 13: 44)

Een schat vinden, dat is een droom. Een ontdekking die alles op z'n kop zet en de weg opent naar een heel ander leven. De Heere Jezus vertelt ons erover in een gelijkenis. Een man is aan het werk op een akker. Het is niet zijn eigen akker, maar de akker van iemand anders. Tijdens het werk stuit hij op iets hardes in de grond. Hij wordt nieuwsgierig en begint het uit te graven. Tot zijn verrassing is het een kist met daarin allerlei kostbare dingen. Een prachtige schat! De man verstopt de schat weer snel, gaat naar huis, verkoopt alles wat hij heeft en koopt de akker. Zo komt de schat in zijn bezit. Voor ons lijkt dit misschien een onrealistisch verhaal. Iets wat alleen in sprookjes gebeurt. Toch was dit iets wat in de tijd van de Heere Jezus weleens voorkwam. Dat kwam omdat het in die tijd nog niet gebruikelijk was om je goud en geld naar de bank te brengen, om het daar veilig op te bergen. Om bezittingen veilig te stellen, stopten mensen het vaak in de grond. Dit deden ze bijvoorbeeld als ze een verre reis gingen maken. Maar ook in tijden van oorlog, als er plunderende soldaten door het land trokken. Na verloop van tijd werd de schat weer uit de grond gehaald door de eigenaar. Maar als de

eigenaar overleed en niemand wist er verder van, dan bleef de schat verborgen en kon iemand er per toeval op stuiten.

Wat zegt deze gelijkenis ons over het Koninkrijk van God? Het eerste wat opvalt is dat de schat verborgen is. De schat is niet voor iedereen zichtbaar. In de ogen van andere mensen is de akker waar de schat in zit een heel gewone akker. Maar voor de man wordt het een heel bijzondere akker. De schat, die het Koninkrijk van God is, komt tot ons op een verborgen manier. Je moet ontdekken dat de schat op die plek te vinden is. De meeste mensen zien het niet. Waar is die verborgen schat voor ons dan te vinden? In iets waar je het totaal niet zou verwachten. In iets wat op het eerste gezicht helemaal niet bijzonder is: een Mens. De Mens Jezus van Nazareth. Een Man gehangen aan het kruis. In Hem is het Koninkrijk der hemelen tot ons gekomen. Hij is op het eerste gezicht een mens zoals wij, niets bijzonders. Een van de velen. Maar Hij is veel meer dan dat: Hij is een parel van grote waarde. Hij is een verborgen schat in de akker.

Door het geloof leren we zien dat Hij veel meer is dan een gewoon mens. Voor mensen die het niet hadden ontdekt was deze akker een akker zoals alle andere. Voor mensen die het geheim niet kennen, is Jezus een mens zoals vele anderen. Maar het geloof stuit op dit prachtige geheim.

Het is goed om in deze tijd van het jaar stil te staan bij Jezus' rondwandeling op aarde. Er is door Hem een rijke boodschap verkondigd : het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen! in de wonderen die Jezus doet komt de betekenis daarvan openbaar. Ook de gelijkenissen geven heilgeheimen aan van Gods Koninkrijk.

Leerzaam en vertroostend.

In deze uitgave o.a. weer een vervolg op de behandeling van het formuliergebed voor zieken, we volgen de apostel Paulus op zijn zendingsreizen, en het vierde artikel in de serie omgaan met verlies van ds. J. van Amstel.

Naast ds. J. van Amstel heeft ook ds. W. de Jong in Canada heeft aangegeven dat het gezien zijn leeftijd, bijna 85 jaar, moeilijker wordt een artikel te schrijven. Bovendien zijn er wat problemen met zijn gezondheid.

Vandaar dat hij bij het inleveren heeft aangegeven dat dit het laatste artikel van zijn hand zal zijn. Vele jaren heeft hij zijn medewerking aan ons blad gegeven, waarvoor we hem erkentelijk zijn. We wensen hem en degenen die hem lief zijn Gods zegen toe.

We hopen dat de Heere deze uitgave van 'Kracht naar Kruis' wil zegenen.

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

Hij is een verborgen schat, die ontdekt moet worden. Heeft u deze schat al ontdekt?

Het tweede dat opvalt is dat het Koninkrijk der hemelen het leven van iemand die het vindt totaal verandert. De ontdekking van de schat brengt grote blijdschap teweeg bij de man. Wie zou niet blij zijn als hij een prachtige schat vindt? En de ontdekking van het Koninkrijk der hemelen is een veel grotere ontdekking dan die van een aardse schat. De vreugde over aardse schatten gaat voorbij, maar de blijdschap over het Koninkrijk van God blijft, van nu aan tot in eeuwigheid. Het is de blijdschap dat God van je houdt.

De vreugde dat de Heere Jezus Zijn leven voor jou gegeven heeft. Blijdschap over de heerlijke toekomst die je wacht. De blijdschap neemt het leven van de man over en zet hem aan tot handelen. Hij verkoopt alles wat hij heeft om de schat in bezit te krijgen. Hij gaat er helemaal voor; al het andere moet wijken. Dit wijst ons op de focus die het Koninkrijk van God van ons vraagt. We moeten het Koninkrijk de hoogste prioriteit geven in ons leven. We moeten bereid zijn er offers voor te brengen. We moeten er alles voor over hebben. Dat stelt ons de vraag: zijn wij bereid om alles op te geven voor Christus en Zijn Koninkrijk? Staat Gods Koninkrijk voor ons boven al het andere: boven bezit, boven familie, boven vrienden en boven onze eigen belangen? Er moeten dingen worden verkocht. We moeten onszelf verloochenen. Dit alles kan alleen vanuit de blijdschap van de ontdekking van de grote schat. Leef vanuit deze vreugde, al het andere valt erbij in het niet.

*Veenendaal
Ds. M.W. Westerink*

Een Nieuw Jaar: Wees sterk en moedig. Wees gezegend en wees blij

Alleen als je gezegend ben kun je blij zijn en dan kun je ook bemoedigd worden door het Woord van God. Precies als het Woord, zoals de Heere Jezus het heeft beloofd toen Hij zei: Ik zal altijd bij je zijn, zelfs tot het einde van de wereld. De Heere zei tegen Jozua: Wees sterk en moedig. Wees gezegend en wees blij.

Prijs de Heere voor Zijn gaven van bemoediging en kracht. Want het leven gaat door. De tijd gaat verder. We gaan allemaal verder en we worden allemaal ouder.

Kerstbrieven en Nieuw Jaars wensen zijn al weer geschiedenis, de doos in en het deksel er op, op een brief na. Iemand schreef - hij had zeker hoop en blijdschap en zegeningen nodig - een brief die begon met: "Nou, dit jaar niet veel nieuws van ons, maar zulke trieste en verschrikkelijke gebeurtenissen over de hele wereld... branden, overstromingen, orkanen, aardbevingen, oorlogen, vluchtelingen, terroristen en dit nooit eindigende Covid-uitbraak die allemaal zoveel dood en vernietiging veroorzaakt. We hebben onze 2 vaccins gehad. Nu doet een andere variant, Omicron, de ronde. Zullen we er ooit het einde van zien?" Pessimistisch maar toch de waarheid.

Wat dacht jij van een vrolijk of een gezegend Kerstfeest? Wat dacht jij van een vrolijk en voorspoedig Nieuw Jaar? "Zullen we er ooit het einde van zien?" Wat een vraag. Wees gezegend en wees blij!

Let hierop, schrijft Paulus aan Timotheüs: Er zullen verschrikkelijke tijden zijn in de laatste dagen (2022). Mensen zullen liefhebbers van zichzelf zijn, liefhebbers van geld, opschepperig, trots, beledigend, ongehoorzaam aan hun ouders, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, meedogenloos, lasterlijk, zonder zelfbeheersing, brutaal, niet liefhebbers van het goede, verraderlijk, onbezonnen, verwaand, liefhebbers van plezier in plaats van liefhebbers van God - met een vorm van godsvrucht maar de kracht ervan ontkennend. "Zullen we er ooit het einde van zien?" Ja, we zullen het einde er van zien!. Christus komt. Christus is gekomen. Optimistisch en toch de waarheid.

Johannes schrijft dat in den beginne het Woord was, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Hij was in het beginne bij God. Dit Woord van God werd vlees en maakte zijn woning onder ons. We hebben zijn heerlijkheid gezien, de heerlijkheid van de enige Zoon, die van de Vader kwam, vol van genade en waarheid. Dat is optimistisch en de waarheid . Dit zijn woorden die werden gesproken door Jezus Die ook zei: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Ik ben de Opstanding. Het is zowel verbazingwekkend als wonderbaarlijk om te lezen Wat en Wie dit Woord is.

Hij is **de Weg**, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan

door Mij." Jezus zegt dat Hij de Wijnstok is, jullie zijn de ranken. Hij die in Mij blijft, en Ik in hem, draagt veel vrucht; want zonder Mij kun je niets doen." Jezus, als de Wijnstok, is onze Bron van leven - leven vandaag en eeuwig leven morgen. Wees gezegend en wees blij.

Hij is het **Licht** van de wereld. "Hij die Mij volgt, zal niet in duisternis wandelen, maar het licht van het leven hebben." Jezus, het Licht van de wereld, biedt ons de keuze tussen de duisternis van de zonde en het glinsterende licht van een leven in Zijn aanwezigheid. Wees gezegend en wees blij.

Hij is het **Brood** des levens. Hij die tot Mij komt, zal nooit meer hongeren, en hij die in Mij gelooft, zal nooit meer dorsten." Jezus, als het Brood des Levens, biedt ieder van ons het eeuwige leven. Wees gezegend en wees blij.

Hij is de **Goede Herder**. De goede herder geeft zijn leven voor de schapen." De herder zal de schapen tot elke prijs beschermen en redden. Jezus, als de goede herder, stierf om ieder van ons te redden. Wees gezegend en wees blij.

Hij is de **Deur** naar de hemel. Als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden, en hij zal in en uit gaan en weide vinden." Wees gezegend en wees blij.

Hij is de **Opstanding** en het Leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al sterft hij. En wie leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven. Geloof je dit?" Vallen en opstaan. Wees gezegend en wees blij!

Het is verbazingwekkend en gewoon geweldig om te weten en te geloven Wie en Wat Jezus is. Hem kennende Wie Hij is, wat Hij is, en waar Hij is: Christus in mij een nieuwe schepping.

Daarom kunnen we zeggen en schrijven: een gezegend Kerstfeest en een gelukkig Nieuw Jaar ook als deze twee feesten al verleden tijd zijn. Het is waar dat we niet weten wat de toekomst zal brengen, maar we weten wel dat Jezus macht heeft over de toekomst, want aan Mij, zegt Jezus, is gegeven alle macht, alle autoriteit in hemel en op aarde. Daarom : Wees gezegend en wees blij. En zo, eind goed, al goed.

Zegeningen en Blijdschap. Hier zijn we, mensen van de Opstanding, die het Woord van God gezien hebben, waar het Woord van God zijn inwoning heeft gemaakt met Zijn Heilige Geest.

De Kerst en het Nieuwe Jaar's Feest zijn al lang vergeten als een uitgescheurd blad van een boek zonder kaften. Maar als Christus in je woont heb je altijd een gezegende Kerst en heb je altijd een eeuwig gelukkig Nieuw Jaar. Hij zorgt voor voedsel voor degenen die Hem vrezen. En dus in 2022: Onze Vader in de hemel, geef ons heden ons dagelijks brood. Hij is je Weg, je Licht, je dagelijks Brood, je Herder en je Opstanding. Wat wil je nog meer. WEES GEZEGEND EN WEES BLIJ! De Heere komt.

Prijs de Heer' met blijde galmen, gij, mijn ziel, hebt rijke stof;
'k zal, zolang ik leef, mijn psalmen vrolijk wijden aan zijn lof;
'k zal, zolang ik 't licht geniet, Hem verhogen in mijn lied!
Zalig hij, die in dit leven Jakobs God ter hulpe heeft;
hij, die door de nood gedreven, zich tot Hem om troost begeeft;
die zijn hoop in 't hach'lijkst lot vestigt op de Heer', zijn God.

Canada
Ds. Wieger de Jong

Gebed voor kranke mensen

(18)

In de tweede versie van "een gebed voor kranke en aangevochten mensen" worden behartenswaardige dingen geschreven over de omgang met vormen van ziekte en verdriet. Daarbij krijgt het werk van Jezus Christus een ruime plaats. Dat geeft moed en troost aan hen die langdurig ziek zijn of met ernstige lichamelijke problemen te maken hebben. Want dan is er sprake van het zwakke vlees van de mens. In het gebed is uitgesproken dat we graag dit zwakke vlees verlaten in de hoop op de zalige opstanding. Dus tegenover het kwaad dat de zieken treft, mag het geloof biddend het goede van God stellen.

Is dat niet de praktische beleving van de troost zoals zondag 1 van onze Heidelbergse Catechismus dat omschrijft? Dit gebed is helemaal in de lijn van de reformatie. Meer nog, het is een Schriftuurlijk gebed. Dat blijkt ook uit het vervolg: "Geef ons te gevoelen de zalige troost der vergeving der zonden, en der rechtvaardigmaking van Christus, opdat wij met dat schild alle aanvechtingen van satan overwinnen." De hoop is gevestigd op de weldaden van Christus. Het ervaren van de zalige troost van de vergeving der zonden is als balsem in de wonden. Want ziekte, in welke vorm dan ook, heeft toch te maken met de zonde. En daarmee kan een zieke worden aangevochten op zijn ziekbed. Het kan strijd geven in het verwerken van de ziekte of handicap. En de vraag komt boven: waarom moet ik dit doormaken? Is er sprake van een vorm van straf vanwege mijn zonden? Dan vlucht de bidder tot de weldaad

van de vergeving. Om de zalige troost daarvan te ervaren. Er is vergeving in de verdiensten van de Heere Jezus. En als ik de zaligheid daarvan mag voelen, weet ik: God straft mij, maar niet als een vergelding voor mijn zonden. Want daarvoor is vergeving in Christus en Zijn verdienste. En God straft de zonden niet voor de tweede keer. Het kan Zijn kastijdende hand zijn die mij treft, en dat mag dan ten goede meewerken. Zo bidt hij ook om de troost van de rechtvaardigmaking van Christus. De gerechtigheid die Jezus heeft verworven ligt vast, onwankelbaar, onaantastbaar. Hoe ik mij ook voel, wat ik ook moet doormaken, hoe onzeker ik bij dat alles wordt, die gerechtigheid buiten mij blijft onveranderd. Dat mag tot sterkte zijn in de dag der benauwdheid! De bidder vraagt om de troost ervan te mogen kennen. Daarbij mag het geloof de toevlucht nemen tot hetgeen Jezus heeft verworven.

Het gebed vervolgt: "Laat Zijn onschuldig bloed de vlek en onreinigheid onzer zonden uitwissen en Zijn gerechtigheid onze ongerechtigheid verantwoorden voor Uw laatste oordeel." Bij alle zorg voor het lichaam plaagt ook de onreinheid van de zonden.

In plaats van te bidden om wegneming van pijn en moeite is er het gebed om van zonden verlost te worden. die mogelijkheid is er in het bloed van Christus. Want dat is onschuldig bloed. Jezus heeft Zelf nooit gezondigd. En dat Hij tot bloedens toe moest lijden is niet vanwege enige misdaad die door Hem

zou zijn begaan. En dat onschuldige bloed is nu het geschikte middel om de onreinheid van een schuldig zondaar uit te wissen. Als we die genade mogen kennen, is er ook uitzicht. Want het gebed vraagt ook dat die gerechtigheid van Jezus Christus doorslaggevend mag zijn in het laatste oordeel. Leven we ook met dat besef? Hoe kunnen wij met zoveel ongerechtigheid in dat oordeel van God verschijnen? Onmogelijk dat we dan vrijuit gaan! Maar wat een wonder, dat we mogen pleiten op de

gerechtigheid van Christus. Zijn verdienste is voldoende. Schuil bij Hem, geborgen onder die bedekking hoeft u niet te vrezen. Want God heeft Christus voorgesteld tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid opdat Hij zou rechtvaardigen degene die uit het geloof van Jezus is. Dan is er geen roem dan alleen in Christus Jezus.

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

Omgaan met verlies (4)

We zien om ons heen dat mensen er diep doorheen gaan, zelfs er onder door gaan. Je hoopt bij al het meeleven dat je ondervindt dat niemand je echt begrijpt, omdat je oprecht wenst dat ze dit nooit mee zullen maken.

Je kunt een aantal kinderen hebben en er één van moeten verliezen. Hoe groot en intens is dan je verdriet. Het kan dan hard overkomen wanneer mensen zeggen: je hebt nog zoveel kinderen over. Dan weet men niet wat men zegt.

Maar deze moeder kan ook zo in haar verdriet opgaan, dat ze er in stikt en te gronde gaat. Omdat ze haar kind niet kwijt kan aan God. Aan één stuk door denkt en zegt ze vaak: mijn kind. Dan blijken het lezen van de Bijbel en het bidden geen enkele invloed te hebben bij haar. Omdat ze maar blijft ronddraaien in haar gemis. Daartegenover kunnen we het meema-

ken dat een moeder haar enige zoon van slechts 17 jaar plotseling met een ongeval moet afstaan aan God. Zij heeft diep, onpeilbaar verdriet, maar kan zichzelf en haar kind overgeven aan de HEERE, en merkbaar getroost verder leven. Ook als moet ze soms snel naar huis, als ze onderweg vrienden van Jan tegenkomt en van binnen verscheurd is en haar verdriet bij God moet uithuilen.

Waar gaan we met ons verdriet heen?

Waar gaan we dag in dag uit heen met al de dingen in ons leven? Dan weten we ook de weg in dagen van verlies en verdriet. In dagen van tegenspoed is God dan dezelfde als in dagen van voorspoed. Omdat we alles wat er in ons leven gebeurt, uit Zijn hand ontvangen. Uit Zijn vaderlijke hand, belijden we met zondag 10 van de Catechismus. Zoals we eenzelfde troostvolle woorden ook aantreffen in artikel 13 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis.

In het Woord van God komen we Job tegen, dan te midden van onvoorstelbaar verdriet kan belijden: de HEERE heeft gegeven, de HEERE heeft genomen; de Naam des HEEREN zij geloofd! Wanneer zijn vrouw ophitsend bij hem komt en hem oproept om God vaarwel te zeggen, kan hij tegenover haar hartgrondig getuigen: zouden wij het goede van God ontvangen ben het kwade niet? Zo zondigde Job met zijn lippen niet, staat er meteen bij. Het kan een hele strijd kosten om het met God eens te zijn, voortdurend bid-dend: Uw wil geschiede.

Voorbeelden van een dergelijke geestelijke beleving kunnen gegeven worden. Een moeder, die haar jonge dochter, die twee kleintjes achterliet, toen ze aan kanker overleed en zelf de HEERE gevonden had in een zware strijd daarin, kon jaren later voor het eerst met vreugde beleven in de erkenning: ik heb vast één kind in de hemel. Van de anderen ben ik nog niet zo zeker of ze daar zullen komen.

We moeten de strijd om tot overgave te komen niet gering achten. Tegelijk ontdekken we dat God dit wonder kan bewerken. Hij geeft zelfs psalmen in de nacht, zoals we lezen in Psalm 42. Deze geestelijke beleving treffen we ook aan bij Paulus en Silas, die in de gevangenis te Filippi midden in de nacht, ondanks wat ze neemaken, Gods lof zingen. Zo dat het koninkrijk van God in deze stad wordt uitgebreid.

*God weet of in ons gemoed,
verdriet of blijdschap voordeel doet.
Daar dit vertrouwen in ons leeft,
is alles goed wat Hij ons geeft.*

Dit al zo oude lied wordt ook nu steeds beleefd.

Te denken is aan wat een gehandicapte in een zelf gemaakt lied kan belijden:

Zoals ik ben en anders niet, o Lam van God, ik kom!

Meeleven

Wat kan bij verlies meeleven goed doen. Soms alleen al in onze aanwezigheid, in een enkel gebaar, in begripvol luisteren.

Want het gaat niet in de eerste plaats om woorden, al kunnen troostwoorden veel betekenen. Woorden kunnen ook raken, zelfs kwetsen. Wat brengen de vrienden van Job te weeg?

Wanneer een man, wiens vrouw jaar en dag met veel pijn op bed ligt en door hem verzorgd moet worden (en hij dit in liefde en trouw doet) bij het uitgaan van de kerk wordt toegeroepen: alles goed thuis?, dan heb je op die dag wel genoeg!

Een ondoordachte opmerking blijft hangen, met alle gevolgen van dien. Terwijl een woord te rechter tijd gesproken, helend kan zijn, als gouden appels op zilveren schalen, zoals Salomo opmerkt.

Meeleven moet echt zijn en ook niet aan een beperkte tijd gebonden zijn, wil een ander er iets aan hebben. Al te snel wordt een opmerking gemaakt: maar het is nu toch al zo lang geleden! Zit u daar nog mee?

Als men dit achter z'n kiezen houdt, merk je dat dit de gedachte van die ander is, waardoor je dicht slaat en verwond achter blijft. Want wie peilt het heimwee dat met de jaren zelfs nog sterker kan worden?

Wanneer er intens verlangd wordt een enkel woord van de overledene nog eens te horen of een enkel gebaar te voelen.

*Ede
ds. J. Van Amstel*

De Hoofdman over honderd

"...want ik ben niet waardig dat Gij onder mijn dak zoudt inkomen..."

Lukas 7 : 6b.

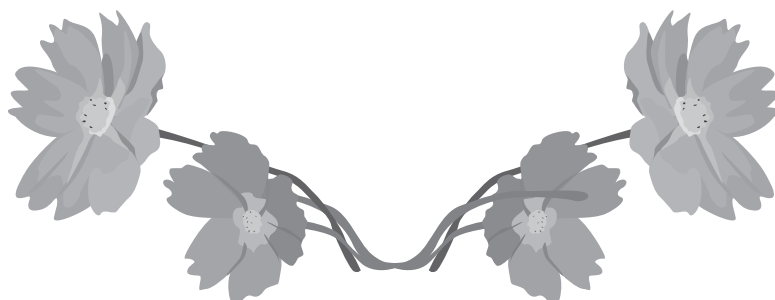
Wij moeten nooit aflaten van ons geloof in God. Let op de belijdenis : "Ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak zoudt inkomen." Wat zal dus de gevolgtrekking zijn? "Ik vrees derhalve dat mijn knecht niet zal worden genezen?" Neen, maar "Zeg het met een woord, en mijn knecht zal genezen worden." Het is van het begin tot het einde een dwaling, dat een groot geloof hoogmoed in zich sluit. Geliefden, hoe groter geloof, hoe dieper ootmoed. Dit zijn broeders, geen vijanden. Hoe meer de openbaringen des Heeren u in 't oog springen, des te ootmoediger zult gij in een zelfbewust gevoel van uw geringheid nederliggen, maar des te hoger ook zult gij opstijgen in het aanhoudend gebed. Laat ons dit grondbeginsel nader beschouwen. Een diep gevoel van onze eigen nietigheid staat een groot geloof niet in de weg.

Wij zijn ten enenmale onwaardig tijdelijke of geestelijke gunstbewijs te verkrijgen, dat we nu zoeken te ontvangen. Wij mogen die onwaardigheid gevoelen, maar in het vragen van het één of ander voor onszelf, moeten wij toch vragen in het geloof in God, in Zijn belofte en in Zijn genade; en wij zullen de overhand hebben. Dit gezegende grondbeginsel kan tot allerlei gebruik

worden aangewend. Welke ook uw begeerte zij, gelooft alleen, en zij zal u geschonken worden, als het een begeerte is in overeenstemming met de beloften van Zijn Woord; anders is Gods Woord niet waar. wees daaromtrent nederig, maar verkeer dienaangaande niet in twijfel.

"Maar," zegt iemand, "ik heb al zolang gebeden." Ach, beperk de Heilige Israëls niet. Laten uw twijfelingen niet de overhand behalen. Hernieuw uw beroep op Jezus: "Zeg het met een woord, zeg slechts één woord!" Het is alles voorbij, als Hij spreekt. Hij kan overwinningen behalen en veroveringen doen naar de begeerte van uw hart. Wees daarom nederig, maar wees niet ongelovig. Hef dit gebed tot Hem op : "Zeg het met een woord, en ik zal gezond worden." Christus kan het doen; de offerande is volbracht; het dierbare bloed is gestort; er is een almachtige kracht in: Hij kan uw zonde wegnemen. Christus leeft om voor de troon tussenbeide te treden, en kan volkomen zalig maken al degenen die door Hem tot God gaan. Twijfel dan niet, maar bedenk, dat gij, zo gij u slechts aan Jezus Christus toevertrouwt, behouden zijt.

Uit: De wonderen van de Heiland,
C.H. Spurgeon

Handelingen (7)

ONDER HEIDENEN

Het middendeel van Handelingen zou men het 'zendingsgedeelte' kunnen noemen. Het evangelie mag niet binnen Israël blijven. Het moet de volkerenwereld in. Het heil dat Jezus bracht is niet enkel voor Israël bestemd, het is er voor alle volkeren. Paulus' taak is het het evangelie aan de volkeren te verkondigen. Dat het daarbij 'heidens' toe kon gaan zien we in de geschiedenis die we vandaag lezen.

Bij hun komst in Lystre, een stad in Klein-Azië, het huidige Turkije, zien Paulus en zijn metgezel Barnabas meteen vrucht op hen prediking. Een man die kreupel was geweest vanaf zijn geboorte hoort hen spreken. Men mag aannemen dat zij het zoals altijd over Jezus hebben gehad. Die kan mij genezen, denkt de man. Paulus ziet dat en zegt met stemverheffing: 'Sta recht op uw voeten!' Met dat Paulus dat zegt springt de man op. Voor het eerst van zijn leven loopt hij, als een levend bewijs van de macht van opgestane Christus. Waar nodig wordt het evangelie door dergelijke tekenen bevestigd, wat niet wil zeggen dat alle zieken worden genezen (vergelijk 2 Tim. 4:20). De inwoners van Lystre kunnen er niet omheen: hier gebeurde iets bijzonders, maar het is de vraag of ze Paulus' prediking begrepen hebben. Het is zelfs de vraag of ze hem hebben verstaan. Ze spraken immers dialect (zie vs. 11). In ieder geval is de conclusie die zij uit het gebeurde trekken een typisch heidense: mensen die op deze manier iemand kunnen genezen, zijn niet gewoon mensen. Het moeten goden zijn. Het is voor ons moeilijk om ons te verplaatsen in de belevingswereld van de heiden uit

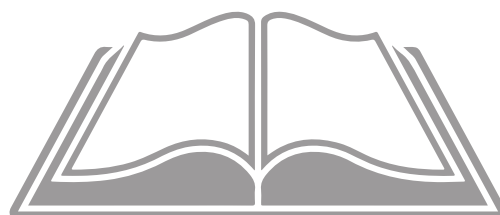
die tijd, maar uit de verhalen weten we dat men voortdurend met signalen uit de godenwereld rekende. Via priesters maakten de goden hun wil bekend. Zij lieten zich zien in dromen. Zij konden zich ook in menselijke gedaante vertonen en dat was volgens de inwoners van Lystre hier het geval. Paulus, de oudste, moest de oppergod wezen, en Barnabas, die het woord voerde, moest de bode der goden zijn. Er komt een priester uit stad met stieren die hij wil gaan offeren. Paulus en Barnabas springen tussenbeide en leggen hun uit dat er een misverstand in het spel is. Zij zijn gewoon mensen. Er is maar één God, de Schepper die de mensen geluk schenkt en hen van dagelijks brood voorziet. Die moeten zij dienen.

Het eerste dat Paulus hun leert, is Schepper en schepsel uit elkaar te houden. Hoe bijzonder een schepsel ook is, we mogen het niet verafgoden. Een boodschap die ook wij ons mogen aantrekken.

LEZEN: HAND. 14:8-19

*Lexmond
dr. J. van Eck*

Een troost in pijn (1)

We mogen pijn niet onderschatten. Het is dwaasheid te zeggen dat we boven moeten staan en we ons er niet door moeten laten raken, omdat het iets tijdelijks is.

Als ik vertroosting zoek wanneer ik pijn lijd, dan volg ik een totaal andere gedachtengang. Ni plaats van de pijn te bagatelliseren, hecht ik er juist veel waarde aan. Ik geloof dat pijn en moeite een grote beproeving is, iets wat veel geloof en geduld vraagt, maar ook veel van mijn lichaam en geest vergt. Ik geloof dat het beledigend is de pijn die iemand lijdt licht te achten. Ik beschouw iemand die er prat op gaat dat hij pijn kan lijden zonder dat hij steun nodig heeft, zeker niet als een Spartaan. Ik ben zelf ook niet zo.

Integendeel, ik voel liever medelijden met iemand die pijn lijdt. Het zou met spijten als ik niet iets voelde, wanneer ik een man of vrouw zag lijden.

Pijn is een onweerlegbaar feit. Proberen dat weg te werken is gewoon een dwaasheid. Hier komt juist een deel van mijn vertroosting uit voort. Wees ervan overtuigd dat God uw pijn niet licht acht. Ik word vertroost in mijn lijden met de gedachte dat God er alles van weet en met mij meevoelt. Mededogen is een grote troost, en u bezit Gods troost.

Waarom haalt Hij dan uw pijn niet weg, terwijl Hij dat ongetwijfeld door slechts een enkel woord zou kunnen doen?

Misschien heeft u hierom wel eens slecht van God gedacht. U weet dat uw arts, een vriend die op bezoek komt en die met u meevoelt, de pijn gelijk bij u zou weghalen als hij zou kunnen. En God kan het, maar doet het niet.

Is daarom Zijn medeleven minder dan dat van uw vriend? Zeker niet! Wij zien

de redenen voor deze pijn niet; we zijn als kinderen die voor een voordeel in het heden elk toekomstig goed laten schieten; maar onze mededogende Vader is wijs, en Hij heeft een volkomen verziende wijsheid. Hij wil ons Zijn grote zegen geven, als we maar bereid zijn te aanvaarden dat Hij op Zijn eigen wijze zegent.

Laat u daarom in elke pijn troosten door de gedachte dat ze niet aan Gods aandacht is ontsnapt, maar dat ze door Hem gezien is, en door Hem meegevoeld. 'Mijn zuchten is voor U niet verborgen'(Psalm 38 : 9). Pijn is niet alle-daags als we haar in verband brengen met het mededogen van God.

Uit: Een troost voor zieken, van P.B. Power.

Beste lezer,

Half juni vorig jaar schreef minister de Jonge een brief naar de kamer met als titel 'Programma Langer Thuis'.

Dit gaf veel gemeenten, welzijn- en zorgorganisaties een zetje om ook met dit onderwerp verder te gaan.

Want er komen meer en meer ouderen, de woningnood neemt toe, de thuiszorg krijgt het al drukker en de vereenzaming neemt toe. Eind december kwam in het nieuws dat ouderen vanuit een eengezinswoning niet doorstromen naar een appartement. Sommige ouderen reageerden boos op dit nieuws. Er zijn in veel plaatsen onvoldoende appartementen voor senioren. En we willen toch onze eigen keuzes hierin maken....

Toen ik over dit onderwerp nog een nadacht kwamen mijn gedachten bij u. Want eigen keuzes maken, dat wil bijna iedereen. Dit geldt voor het dagelijks leven, voor onze kleding, naar welke kerk we gaan of naar welke dienst we luisteren. De maatschappij is meer individualistisch geworden, we willen zolang mogelijk de eigen regie houden.

Aan de andere kant is het toch goed als we af en toe stil staan. Dat we nadenken over ons leven. Over onze levenssituatie. Welke mogelijkheden er zijn, welke wensen we hebben. Als we het beleven mogen, waar zouden we dan over tien jaar willen wonen.

Het kan namelijk zo zijn dat u in een heerlijk woning woont. Het huishouden kunt u zelf nog doen, één keer in de 14 dagen komt er een huishoudelijke hulp. Maar D.V. over tien jaar ... dan bent u 91 jaar zijn.

Het CBR, het Centraal Bureau voor Statistiek, houdt zich bezig met onderzoeken. Ook zij hebben zich twee jaar geleden in dit onderzoek verdiept. Een ruime meerderheid van de zelfstan-

dig wonende 55 plussers denkt dat hun woning op dit moment geschikt is om in te blijven wonen bij gezondheids- of ouderdomsklachten. Mocht de woning in de toekomst toch niet geschikt blijken, dan willen de meest 55-plussers de woning liever aanpassen dan verhuizen. Dit onderzoek is gedaan onder ruim 3,8 duizend personen. Bewoners van seniorenwoningen, naar eigen zeggen tien procent van deze 55 plus groep, zijn niet bevraagd over hun woonsituatie omdat hun woningen al zijn aangepast of levensbestendig gebouwd is. En het is natuurlijk ook exclusief de personen die al in een woon- zorgcentrum wonen. Ook drie kwart van de 75 plussers denkt dat hun woning geschikt is om erin te blijven wonen.

Misschien kunt u bij u zelf nagaan wat u geantwoord zou hebben als u hierover ondervraagd zou zijn.

Want het is wel een goed en reëel onderwerp om over na te denken. Voor mijn werk was ik recent bij een ouder echtpaar. Mevrouw heeft de ziekte van Parkinson. Gelukkig gaat het proces erg langzaam. Maar we zijn het gesprek aan gegaan over de toekomst. Ik ken hen al wat langer, dus het vertrouwen was er.

De opties werden besproken. Meneer had er al langer over nagedacht. Eerlijk gezegd merk ik dat meer, de heren zijn vaak heel reëel en maken plannen vanuit 'regeren is vooruitzien'.

Maar toch onderschat ik de dames ook niet. Maar terug naar dit echtpaar. Zij willen graag in deze woning blijven wonen. De woonkamer en keuken zijn voor een rollator heel geschikt. Meneer meldt dat als het nodig is zij een traplift kopen. De visie van de gemeente en dus ook van de WMO, de Wet

Maatschappelijke Ondersteuning, kennen ze. Die adviseren een verhuizing naar een huurappartement. Maar dan moet men verhuizen uit hun woonplaats, waar men geboren en getogen is. Dat is voor hen geen goede optie.

Daarom spaart men nu al voor een traplift en meneer weet ook een adres waar men tweedehands exemplaren verkoopt.

Omdat de ergotherapeut toch binnenkort bij hen komt, zullen ze aan haar vragen om ook mee te denken richting de toekomst. Misschien moet er boven een deur uit, misschien t.z.t. aanpassingen in de badkamer..

Zomaar een praktijkvoorbeeld. Maar hopelijk stimuleert het u om er ook eens over na te denken. Een vriend of vriendin die ook bij de senioren hoort herkent vast uw overwegingen en gedachten. Praat er met elkaar eens over. Of met uw kinderen. Want sommige senioren kiezen er nu al voor om zich in te schrijven voor een appartement. U bent dan niets verplicht, kunt altijd t.z.t. 'nee' zeggen.

Misschien een goede tip voor dit jaar!

Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis

Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris,
PKN (hervormd) Langerak
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek,
PKN (hervormd), Kesteren
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 200 05 12
Tevens adres voor kopij.
E-mail : j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net;

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnee@krachtnaarkruis.net of Ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarktuis.net